

KIÉ AZ ÉLET?
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. FEBRUÁR 28.)

Az istentisztelet meghallgatható a
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>
vagy a <https://www.facebook.com/refssarkadujtelek> oldalon.

Tükör: Példa 25,21-22. v.
Lekció: Mt 5,21-26. v.
Textus: 2Móz 20,13. v.
Énekek: 243/1; 121/1-4; 243/7; 259/7; 401/5; 495/1-4;

OLVASMÁNY: Máté evangéliuma 5. rész 21-26. verse: *„Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne ölj! Mert aki öl, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik atyjafiára, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette, aki pedig azt mondja atyjafiának: Ostoba! - méltó a főtörvényszéki eljárásra; aki pedig azt mondja: Bolond! - méltó a gyehenna tüzeire. Ha tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy atyádfiának valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat. Békülj meg ellenfeleddel hamar, amíg az úton együtt van veled, hogy át ne adjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a szolgának, és így börtönbe kerülj. Bizony, mondom néked, ki nem jössz onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillért is.”*

Igehirdetés előtti imádság:

Mennyei Édesatyánk! Köszönjük, hogy megérhettük ennek a hónapnak az utolsó napját. Imádkozunk azokért, akiknek ezt a hónapot gyásszal, bánattal kellett megélni, befejezni. Köszönjük, hogy adtál lehetőséget, hogy eljőjjünk a Te házába. De imádkozunk azokért, akik betegségük miatt nem jöhettek, vagy akiket szeretteik féltenek, és ezért nem engedtek el.

Kérünk, vigyázz ráink, és őrizz meg minket is, szeretteinket is a járványtól. Könyörgünk azokért, akik betegágyon, karanténban, kórházban keresik a mai napon a Te szent Felségedet! Juttasd el, kérünk, hozzájuk is Igédet!

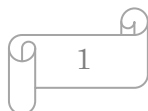
Áldunk Téged, aki törvényt, rendet adtál ebben a világban. Kérünk, bocsásd meg nekünk, hogy olyan nehéz elfogadnunk a Te törvényedet, rendedet, mert nem vesszük észre, hogy mindaz, amit Te rendeltél, az életet, a békességet szolgálja.

Urunk, sokfelé húz a szívünk, a gondolataink sokfelé kalandoznak. Mégis kérünk Téged, segíts nekünk Szentlelkeddel, hogy oda tudjunk figyelni szavadra, akaratedra, tanításodra. Végezd el kegyelmesen, hogy a Te üzeneted, tanácsod, útmutatásod a mi életünkre is hatással legyen, és elvezessen Hozzád, az Örökkévalóhoz.

Ajándékozz meg, kérünk, minket azzal, hogy beszélsz velünk, és mi megértjük hozzánk szóló üzenetedet! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Mózes 2. könyve 20. rész 13. verse: *„Ne ölj!”*

Szeretett Testvéreim!

Én az ÚR vagyok a te Istened! – Ne ölj! Én az ÚR vagyok, aki megalapozta, és aki meghatározza az életedet! – Ne ölj! Én az ÚR vagyok, aki megszabadítottalak a bűn hatalmától, a bűn kényszeres követelésétől, kényszerítő sugalmazásától! Megszabadítottalak a bűntől! – Ne ölj! Én az ÚR vagyok, aki Fiamat áldoztam fel érted, hogy élhess örökké! – Ne vedd el senkinek az életét!

Én az ÚR vagyok, a te Istened! – Ne fogadj el más, úgynevezett magasabb szempontot az életed leéléséhez, döntéseidhez, azon kívül, amit én tanácsolok neked! – Ne vedd kezébe helyettem a döntést senki életével kapcsolatban! A magad életével kapcsolatban sem!

Én az ÚR vagyok a te Istened! Én teremtettem minden életet a Földön! Szeresd és becsüld meg az életet. A másik ember életét is. Még akkor is, ha gyűlöl is téged.

Lehetetlen ezt a parancsot jól értelmezni, ha nem látjuk előtte és mögötte az élő Istent, aki azt elrendelte. Csak akkor tudjuk ezt a parancsolatot jól érteni és megcselekedni Isten akarata szerint, ha nincs más szempontunk azon kívül, mint amit Isten mond! Övé az élet. Övé a Föld és annak teljessége! Ő rendelkezik mindennel és mindenkivel Minden ember életével is. Egyáltalán: Ő rendelkezik az élettel. A miénkkel és a másikkal is.

Ha Ő a mi Istenünk, ha Őt valljuk Urunknak és Atyánknak, akkor ez azt is jelenti, hogy az életről való döntést, az életünkről való kis és nagy súlyú döntéseit, újra és újra a kezébe tesszük le. Még ha nehéz is ezt elfogadni. Még ha meggyötri is az életünket és lelkünket az a döntés, hogy Isten kezébe tesszük a magunk és a mások életét. Akkor is hozzá megyünk: Uram, tied az élet, legyen meg mindenben a te szent akaratom! Mert nem az enyém az élet. Az én életem sem az enyém, az is az ÚRÉ. Az ÚRÉ, mert Ő teremtette. Az ÚRÉ, mert Ő váltotta meg, ő vásárolta ki a kárhozból, az örök ítélet alól Fia élete árán.

Ha nincs ez a szilárd alap, hogy az ÚRÉ a föld és annak teljessége, benne az én életem is, attól kezdve egészen más dolgok fogják meghatározni az életről való döntést, mígnem végül talán már semmi alapja nem lesz a döntéseinknek, csak cselekszünk, ahogy éppen nekünk tetszik, ahogy éppen jön. De amikor mindenki azt teszi, amit jónak lát, attól kezdve az élet élehetetlen, bizonytalan lesz, nem lesz szilárd alapja. Nem lesz szilárd alapja sem az életnek, sem a közösségnek, sem a társadalomnak.

Isten ezt a szilárd alapot adta, rendelte: Én az ÚR vagyok a te Istened. Ne legyen más istened, más iránymutató, más, akinek hódolsz, rajtam kívül! Isten pedig éppen azért adta rendelkezéseit, törvényeit, hogy az életnek, a mi életünknek is szilárd alapot adjon. Amikor tudjuk, hogy nem mi, hanem Isten dönt az életünkről.

Mivel jár az a meggyőződés, szilárd hit, hogy az ÚRÉ az élet és az életről való döntés joga? Azzal, hogy minden életet, mindenkinek az életét Isten felől nézünk. S akkor minden élet egyformán értékes. Akkor minden életet egyformán megbecsülünk. Akkor nem kezdünk el válogatni, hogy ez az élet fontosabb, ez kevésbé fontos, mert mindenkinek az élete fontos lesz. Mert az élet értékét az Isten kegyelme, teremtő szeretete alapozta meg.

Akkor – ha mégis rangsorolni kell, mert itt a Földön sokszor nincsenek tökéletes,

egyértelmű, fekete-fehér élethelyzetek – akkor a vívódásunkban Istent kérdezzük, és az ő feleletét várjuk, hogy hogyan döntsünk!

Mint az a keresztyén, négygyermekes édesanya, akinek megmondták az ötödik gyermeke fogantatása után, hogy ebbe bele kell halnia. Nem fogja tudni kihordani, megszülni a gyermeket. Négy gyermeke van otthon, és az ötödik gyermek szülésébe biztos bele fog halni. S valószínűleg a gyermeke is. Az anyáért is aggódó, jóindulatú orvos azt mondta: még kicsi a magzat, most kell elvenni. És ez az édesanya nagyon sokat sírt az Isten előtt. S ahogy ott sírt naponta Isten előtt, jött újra és újra a válasz: Bízd rám magad! Bízd rám a gyermekeidet is! És ő úgy döntött, megbeszélte a férjével, megbeszélte a gyermekeivel is, hogy nem tesz semmit. Neki Isten azt mondta: Bízd rám magad! S attól kezdve mindent beletett az Isten kezébe. Aztán eljött a szülés napja. Nagyon nehéz, keserves szülés volt, de mindketten egészségesen túléltek. — Ez az édesanya azt mondta: nem merné senkinek sem azt mondani, hogy döntsön úgy, ahogy ő döntött. Csak azt tudja mondani: mindenki Isten előtt vívja meg a harcát, és az Isten előtt vívja meg, hogy hogyan kell döntenie. Mert az élet kérdései először is Istenre tartoznak.

S amikor egyik pillanatról a másikra kell dönteni, mint amilyen egy váratlan baleseti helyzet, akkor már eleve Isten kezébe tettük magunkat és a másikat is, bízva abban, hogy a hirtelen döntéseinkben is vezet a kegyelmes Istenünk, és Szentlelke által az Ő akaratát tesszük.

S amikor úgy engedi meg Isten, hogy áldozatot kell hoznunk másért, másokért, akár életünk árán is, akkor is Isten kezébe tesszük az életünket, bízva az ő kegyelmes szeretetében. *„Mert közülnk senki sem él önmagának, és senki sem hal meg önmagának; mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk.”* (Róma 14,7-8)

Ne ölj! – Az az Isten mondja ezt, aki tudja, hogy milyen a földi élet. Pontosan tudja, hogy mennyire büntől megrontott ez a földi élet. Ne ölj! Az az Isten mondja ezt, aki tudja, hogy milyen nyomorult az életünk! Mennyi szenvedéssel, küzdelemmel, félelemmel, bajjal kell végig élnünk az életet.

Ezért az ószövetségi törvények megkülönböztették a véletlen emberölést a szándékos gyilkosságtól. A törvény megvédte a vérbosszútól azt, aki akaratlanul ölt meg valakit, mert például lerepült a nyélről a fejsze feje. Menedékvárosokba menekülhettek azok, akik balesetet okoztak akaratuk ellenére, és azzal mások halálát okozták. De nagyon szigorú volt a törvény azokkal szemben, akik szándékosan, gyűlöletből vették el a másik életét. Mert a Szent Istent sérti meg az, aki a másik életéről, egy emberi életről önhatalmúan dönt. Igen: Én az ÚR vagyok a te Istened! – Ne ölj!

Azt is látnunk kell, hogy már az ószövetségi törvények között ott volt: Ne gyűlöld szívedben a te atyádfiát! (3Móz 19,17) Éppen tegnap olvastuk a Kalauzunk szerint. Felelősek vagyunk azért, amit a másik tesz: ezért meg kell feddeni, le kell leplezni a bűnt. De nem gyűlölettel, hanem igazságszeretettel.

És nem olvasunk olyat a Szentírásban, hogy ha látod annak jószágát összeroskadva, akit te gyűlölsz, vagy: éhez az, akit te gyűlölsz... Ilyen nincs a Szentírásban! Hanem csak olyat olvasunk: ha látod, hogy éhez az, aki gyűlöl téged (Példa 25,21), vagy látod, hogy összeroskad annak a szamara, aki gyűlöl téged

(2Móz 23,5) – segíts neki. Könyörülj rajta. Mi nem kérhetjük számon a másikon, hogy miért gyűlöl minket. Azt Isten kéri számon rajta. De rajtunk is számon kéri az Isten, ha gyűlölünk valakit. Nem engedte meg Isten a népe körében az egymás iránti gyűlöletet!

Jézus Krisztus, a mi Urunk csak még nyilvánvalóbbá tette azt a Hegyi Beszédben, amit Mennyei Atyánk az Ószövetségben kijelentett. Jézus Krisztus világossá tette, hogy már a gyűlölködés is olyan, mintha a másik életére törnénk. Az életet, benne a magunkét és a másokét, kicsikét és nagyokét, egészségesekét és betegekét, magatehetetlen idősekét és kicsiny magzatokét egyformán meg kell becsülnünk, mert életük elsősorban az ÚRÉ.

Ha másként gondolkodunk erről, ha a magunk kezébe vesszük, vagy akarjuk venni az életről való döntést, meg kell kérdeznünk magunktól: Vajon hisszük-e még, hogy Istenünk az örökkévaló Isten, aki mindent bölcsen, jól és igazán cselekszik? S ha már nem tudjuk hinni, bármi okból, akkor menjünk oda Istenhez, és kérjük: Adj nekünk újra hitet, reménységet és bizalmat!

Ha pedig hisszük és valljuk, hogy az ÚRÉ az élet, akkor nem játszunk azzal. Sem a magunkéval, sem a másikkal. Ha az ÚRÉ az élet, akkor tiszteljük az életet. Még az ellenségeinkét is. Ha hisszük, hogy az ÚRÉ az élet, akkor tudunk imádkozni még az ellenségeinkért is. Hiszen az Úr Jézus Krisztus értük is meghalt, értük is szenvedett, nekik is örök életet akar adni – ugyanúgy a bűnbocsánat alapján, ahogy nekünk is a bűnbocsánat alapján –, hogy megmentse őket is az örök kárhózzától.

Ne ölj! Tehát becsüld meg, védj az életet. A másét is, a magadét is. Ma ezt különösen is hangsúlyoznunk kell. Hiszen azért tartjuk be tőlünk telhetően a járványügyi szabályokat is, hogy azzal védjük egymást, védjük az életet. A másokét is, a magunkét is. És tőlünk telhetően tegyünk meg mindent azért, hogy a másik is élhessen, életben maradjon.

A héten meghalt egy asszony, aki sokszor járt hozzánk segélyért. Volt, hogy kabátot kért, volt, hogy takarót kért. Vagy ruhákat vitt el. Igen, tüzelni. Meghalt – az otthonában. Megfagyott. És lehetetlen, hogy ne kérdezzem meg magamtól: Vajon mindent megtettünk-e érte, amit megtehettünk? És nem tudom a választ. Vívodom rajta. Azt csak Isten tudja megítélni. Az Ő kezébe tettem le az ítéletet, kérve bocsánatát, ha nem tettünk meg mindent, amit mi megtehettünk volna. Nem mehetünk el vállunkat vonogatva, vagy másokra újjal mutogatva, ha valakinek az élete tönkremegy, elmúlik, anélkül, hogy megtettük volna azt, amit megtehettünk.

Isten igazságos és méltányos Isten. Nem kéri rajtunk számon azt, amiért nem mi vagyunk a felelősek. De mi se ítélgessünk másokat, hogy mit tettek vagy nem tettek meg, hanem alázattal kérdezzük meg: Urunk, ami rajtunk állt, megtettük-e az életért, az élhető életért?

És ha úgy érezzük, hogy akár a magunk életét, akár mások életét a szavainkkal, az életmódunkkal, a tetteinkkel, a rossz döntéseinkkel megterheltük, akkor mindenképp előbb kérjünk bocsánatot Istentől. Ami pedig rajtunk áll, azon változtassunk, Isten segítségét kérve, hogy egy lélekért se érjen vádja minket!

Ne ölj! Mondja az Isten parancsa. Ne vedd el a másik életét indulattal, haraggal, de felelőtlen figyelmenlenséggel sem. Ne vedd el a másik életét azzal a gondo-

lattal, hogy jogod van megtenni. Mert nem állsz fölötté az életnek. Senkiének. Az ÚR, az egyetlen Isten az élet adója, Ő az élet tulajdonosa!

De amikor vádolnak bűneink, akkor azonban menekülünk az Úr Jézus Krisztushoz! Valljuk meg bűneinket annak, aki minden bűnünkért tökéletesen eleget tett, hogy kegyelmébe fogadhasson minket az örök életben.

Honnan jön az ölés? — A Sátán embergyilkos volt kezdettől fogva (Jn 8,44). Mindig az élet ellen tör. De nekünk szabad, sőt szent kötelességünk azért imádkozni, hogy a Sátán ne érjen célt. Hogy minden embergyilkos indulat és eszköz lelepleződjön. Hogy azok a folyamatok, amelyek az élet kioltásához vezethetnek, megálljanak. Szabad, sőt szükséges azért imádkoznunk, hogy Jézus Krisztus királyi uralma töltsen be a földet. Győzzön a mi Urunk, Megváltó Krisztusunk a maffiák, kábítószer kereskedők, rabszolgatartók, prostitúcióra kényszerítők, csalók, rablók, tolvajok, másokat kihasználók, a mások életével játszadózók felett. Szükséges is ezért könyörögnünk.

Azért itt mondom el, mert Mózes ötödik könyvében (a második könyvben nem) az eredeti szövegben a „Ne ölj” parancsa így folytatódik: „És ne paráználkodj”, „És ne lopj”, „És ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen”. Ez az „és” kötőszócska arra utal, hogy minden, emberi élet, családi élet, közösség ellen támadó bűn és indulat előbb-utóbb összefügg. Egyikből a másik következhet és fordítva.

A szabad szexualitásból ugyanúgy származhat gyilkosság és lopás, hamis eskü, mint fordítva. Hányan haltak meg azért, mert mások hamis tanúskodással feljelentették őket! Hányan voltak, akiknek azért rövidült meg az élete, mert a paráznaság a gyűlölet örvényébe ragadta őket!

Isten védeni akarja az életet, a mi életünket is. A kommunizmus áldozatairól is megemlékeztünk a héten! Hány ember élete rövidült meg Sarkadon is azért, mert álnok, hamis vádakkal feljelentették őket. Aztán megverték, megkínózták, deportálták. És volt, aki az átélt szenvedésbe, tönkretett egészségbe egy-két éven belül belehalt! A hamis tanúskodás is vezethet öléshez!

Isten védeni akarja az életet, a mi életünket is! Ahhoz, hogy az Ő rendjét, védelmét, irgalmát el tudjuk fogadni, azt kell tisztáznunk a szívünkben Isten előtt: Kié az életünk? Kié a szereteteink élete? Kié a másik élete?

S ha vétettünk mások élete ellen, menjünk oda Istenhez, kérjünk bocsánatot, mert irgalmas ő, meg tud, sőt meg akar bocsátani!

Kinek adjuk a döntést az életünk, a ránk bízottak élete fölött? Ki bízta ránk a felelősséget a másik életéért? Ha ezeket a kérdéseket Isten elé tudjuk vinni, és Jézus Krisztussal, a mi Megváltónkkal és Üdvözítőnkkel meg tudjuk beszélni, akkor hamarabb békességre juthatunk Istennel és emberekkel, sőt önmagunkkal is.

Akkor könnyebben el tudjuk fogadni örömmel és hálával: Az ÚRÉ az életem! Az ÚRÉ a szereteteim élete. Az ÚRÉ minden ember élete, még az ellenségeim élete is.

S akkor jobban tudunk vigyázni a magunk és mások életére! Ez a hit, ez a reménység pedig segít megőrizni a szívünket, hitünket, hogy a magunk és a mások életéről úgy döntsünk, azzal úgy bánjunk, hogy tudjuk: Istennek köze van hozzá. És nem fogunk úgy dönteni és bánni senkivel, mintha Istennek semmi köze nem lenne hozzá.

Legyen az ÚR a te Istened! Legyen Jézus Krisztus a Megváltód! Add a szívedet, add az életedet neki! És sokkal könnyebb lesz szembeszállni az életellenes erőkkel, gondolatokkal, szándékokkal, a bűnre ösztönző és önpusztító cselekedetekkel.

Az Örökkévaló Isten mondja, tőle fogadjuk el:

Én az ÚR vagyok a te Istened! — Ne ölj! Ámen

Életnek szent Ura, dicsőség Királya! Hálát adunk Neked az életért, amivel megajándékoztál minket itt, a Földön!

Hálát adunk minden megfogant magzatért, minden megszületett gyermekért! Áldd meg őket, kérünk, szüleikkel együtt!

Esedezünk azokért, akiknek már teher az élet. Adj nekik erőt, hogy békeségben, Rád figyelve tudják hordozni azt, amit éppen rájuk mértél.

Könyörgünk, Istenünk azokért a testvéreinkért, akik az élet múlandóságát szenvedik, és siratják szeretteiket. Te, akik nemcsak a földi életet készítted nekünk, kérünk, ajándékozd meg őket a feltámadás és az örök élet bizonyosságával, az Úr Jézus Krisztusért!

Istenünk, mennyei Atyánk! Olyan sok indulat, gyűlölet, erőszak, önzés, pusztításban gyönyörködés tör az élet ellen itt, a Földön. Könyörgünk, add, hogy vége legyen a háborúknak, a kínzásoknak, az erőszakos bűncselekményeknek! Állítsd meg kérünk, a kábítószer szállítmányokat, a másokat rabszolgaságba kényszerítőket.

Állítsd meg azokat, akik mások kínzásában gyönyörködnek, vagy úgy gondolják, hogy joguk van mások életet elvenni, börtönben megnyomorítani a saját érdekükben.

Imádkozunk az igazságtalanul börtönbe vetettekért, a politikai foglyokért. Könyörgünk, ne engedd, hogy azok, akik akár gyűlöletből, akár pénzért gyilkosságot terveznek, célt érjenek.

Könyörgünk az abortuszt tervező anyákért, párokért, hogy tudjanak az élet mellett dönteni.

Bocsásd meg népednek a sok gonosz indulatot, amellyel megnyomorítottuk egymást is. Ments meg minket, Krisztus-hívőket a gyűlölködés lelkületétől.

Imádkozunk a járványban szenvedőkért, az orvosaikért és ápolóikért. Légy a gyógyítójuk! Urunk, segítsd meg, kérünk, az oltóanyagot kutatókat, gyártókat, hogy munkájuk eredményes lehessen. Add, hogy vége legyen a járványnak, a Te dicsőségedre!

Imádkozunk a munka nélkül maradtakért, a járvány ellehetetlenült életekért! Láttasd meg velünk, hogy hol lehet, és hol tudunk segíteni! Te adj bölcsességet vezetőinknek, és segítsd meg őket, hogy tiszta szívvel, eredményesen vezethessék a rájuk bízottakat! Vigyázz ránk, és tarts, meg kérünk, a Te szent nevedért! Ámen